

**Uchwała Komisji dotyczącej postępowania habilitacyjnego
dr. Piotra Kołaczka
zawierająca opinię wraz z uzasadnieniem**

Podstawa prawna: Ustawa z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2016 r., poz. 882 ze zm. w Dz. U. z 2016 r. poz. 1311), Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 22 września 2011 r. (Dz. U. nr 2004, poz. 1200) i z dnia 26 września 2016 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzenia czynności w przewodzie doktorskim, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. z 2016 r., poz. 1586) oraz Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 19 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodzie doktorskim, w postępowaniu habilitacyjnym oraz postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz.U. z 2018 r., poz. 261).

Komisja do spraw postępowania habilitacyjnego dr. Piotra Kołaczka w dziedzinie nauk o Ziemi, w dyscyplinie geografia, została powołana przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów w dniu 5 września 2019 r. Do przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego wyznaczono Radę Wydziału Nauk Geograficznych i Geologicznych Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.

W skład Komisji weszli:

1. Przewodniczący Komisji – prof. dr hab. Leon Andrzejewski, Uniwersytet Mikołaja Kopernika (Wydział Nauk o Ziemi i Gospodarki Przestrzennej).
2. Sekretarz Komisji – dr hab. Maciej Major prof. UAM, Uniwersytet im. Adama Mickiewicza.
3. Recenzent – prof. dr hab. Małgorzata Latałowa, Uniwersytet Gdański.
4. Recenzent – prof. dr hab. Mirosław Błaszczewicz, Instytut Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania PAN.
5. Recenzent – dr hab. Anna Filbrandt-Czaja prof. UMK, Uniwersytet Mikołaja Kopernika (Wydział Nauk Biologicznych i Weterynaryjnych).
6. Członek Komisji – dr hab. Józef Kukulak prof. UP, Uniwersytet Pedagogiczny im. KEN w Krakowie.
7. Członek Komisji – dr hab. Iwona Hildebrandt-Radke prof. UAM, Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.

Podstawą wniosku o wszczęcie postępowania habilitacyjnego dr. Piotra Kołaczka jest osiągnięcie naukowe, stanowiące cykl dziewięciu powiązanych ze sobą publikacji opatrzonych wspólnym tytułem: **„Postglacjalne przemiany szaty roślinnej oraz ekosystemów wodnych i torfowiskowych na wybranych obszarach północnej części Karpat w świetle wielowskaźnikowej analizy paleoekologicznej”**.

Cykl publikacji obejmuje:

- 1) Margielewski, W., **Kołaczek, P.**, Michczyński, A., Obidowicz, A., Pazdur, A., 2011. Record of the Meso-and Neoholocene palaeoenvironmental changes in the Jesionowa landslide peat bog (Beskid Sądecki Mts., Polish Outer Carpathians). *Geochronometria* 38(2), 138-154. [IF 2-letni₂₀₁₁: 0,425; IF 5-letni₂₀₁₁: 0,830; MNiSW₂₀₁₁: 20, Udział własny 30%]
- 2) Michczyński, A., **Kołaczek, P.**, Margielewski, W., Michczyńska, D.J., Obidowicz, A., 2013. Radiocarbon age-depth modeling prevents from misinterpretation of vegetation dynamic in the past: case study Wierchomla mire (Polish Outer Carpathians). *Radiocarbon* 55, 1724-1734. [IF 2-letni₂₀₁₃: 1,037; IF 5-letni₂₀₁₃: 4,559; MNiSW₂₀₁₃: 35, Udział własny 30%]
- 3) **Kołaczek, P.**, Zubek, S., Błaszczkowski, J., Mleczko, P., Margielewski, W., 2013. Erosion or plant succession - How to interpret the presence of arbuscular mycorrhizal fungi (Glomeromycota) spores in pollen profiles collected from mires. *Review of Palaeobotany and Palynology* 189, 29–37. [IF 2-letni₂₀₁₃: 1,656; IF 5-letni₂₀₁₃: 2,029; MNiSW₂₀₁₃: 35, Udział własny 40%]
- 4) **Kołaczek, P.**, Margielewski, W., Gałka, M., Apolinarska, K., Płóciennik, M., Gąsiorowski, M., Buczek, K., Karpińska-Kołaczek, M., 2017. Five centuries of the Early Holocene forest development and its interactions with palaeoecosystem of small landslide lake in the Beskid Makowski Mountains (Western Carpathians, Poland) – high resolution multi-proxy study. *Review of Palaeobotany and Palynology* 244, 113–127. [IF 2-letni₂₀₁₇: 1,665; 5-letni₂₀₁₇: 2,002; MNiSW₂₀₁₆: 35, Udział własny 60%]
- 5) **Kołaczek, P.**, Gałka, M., Apolinarska, K., Gębica, P., Superson, S., Michno, A., Harmata, K., Szczepanek, K., Płóciennik, M., Gąsiorowski, M., Karpińska-Kołaczek, M., 2017. Lost in dating – about pitfalls related to absolute chronologies and sedimentation rates of Late Glacial and Early Holocene deposits from oxbow lakes in Central Europe. *Quaternary Geochronology* 41, 187–201. [IF 2-letni₂₀₁₇: 3,44; 5-letni₂₀₁₇: 3,3; MNiSW₂₀₁₆: 40, Udział własny 70%]
- 6) **Kołaczek, P.**, Gałka, M., Apolinarska, K., Płóciennik, M., Gąsiorowski M., Brooks, S., J., Hutchinson, S.M., Karpińska-Kołaczek, M., 2018. A multi-proxy view of exceptionally early postglacial development of riparian woodlands with *Ulmus* in the Dniester River valley, western Ukraine. *Review of Palaeobotany and Palynology* 250, 27–43. [IF 2-letni₂₀₁₇: 1,665; 5-letni₂₀₁₇: 2,002; MNiSW₂₀₁₆: 35, Udział własny 60%]
- 7) **Kołaczek P.**, Karpińska-Kołaczek M., Madeja J., Kalinovykh N., Szczepanek K., Gębica P., Harmata K., 2016. Interplay of climate–human–vegetation on the north-eastern edge of the Carpathians (Western Ukraine) between 7500 and 3500 calibrated years BP. *Biological Journal of the Linnean Society*, 119, 609–629. [IF 2-letni₂₀₁₆: 2,288; 5-letni₂₀₁₆: 2,281; MNiSW₂₀₁₆: 20, Udział własny 65%]
- 8) Fiałkiewicz-Kozieł, B., **Kołaczek, P.**, Michczyński, A., Piotrowska, N., 2015. The construction of a reliable absolute chronology for the last two millennia in an anthropogenically disturbed peat bog: Limitations and advantages of using a radio-isotopic proxy and age-depth modelling. *Quaternary Geochronology* 25, 83–95. [IF 2-letni₂₀₁₅: 3,142; 5-letni₂₀₁₅: 4,132; MNiSW₂₀₁₅: 40; P. Kołaczek równorzędny pierwszemu autorowi, Udział własny 45%]

9) **Kołaczek, P.**, Karpińska-Kołaczek, M., Marcisz, K., Gałka, M., Lamentowicz, M., 2018. Palaeohydrology and the human impact on one of the largest raised bogs complex in the Western Carpathians (Central Europe) during the last two millennia. *Holocene* 28, 595–608 [IF 2-letni₂₀₁₇: 2,419; 5-letni₂₀₁₇: 2,668; MNiSW₂₀₁₆: 35, Udział własny 80%]

Jako osiągnięcie naukowe przedstawiono dziewięć recenzowanych publikacji naukowych, które zostały wykonane po otrzymaniu stopnia naukowego doktora i opublikowane w latach 2011-2018. Wszystkie prace stanowiące osiągnięcie naukowe ukazały się w czasopismach znajdujących się w bazie Journal Citation Reports (JCR) i na liście A MNiSW. Trzy artykuły zostały opublikowane w czasopiśmie *Review of Palaeobotany and Palynology* (IF – od 1,656 do 1,665; 5-letni IF od 2,002 do 2,029), dwa w czasopiśmie *Quaternary Geochronology* (IF – od 3,142 do 3,44; 5-letni IF – od 3,3 do 4,132) i po jednym w czasopismach *Geochronometria* (IF – 0,425; 5-letni IF – 0,830), *Radiocarbon* (IF – 1,037; 5-letni IF – 4,559), *Biological Journal of the Linnean Society* (IF – 2,288; 5-letni IF – 2,281) oraz *Holocene* (IF – 2,419; 5-letni IF – 2,668). Wśród wymienionych publikacji, w sześciu Habilitant jest pierwszym autorem i trzykrotnie drugim autorem, przy czym w jednej pracy jest równorzędnym pierwszym autorowi.

Sumaryczny IF publikacji wchodzących w skład osiągnięcia naukowego wynosi 17,737; a sumaryczna punktacja Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego za te publikacje wynosi 295.

Recenzenci zakończyli i przesłali swoje recenzje w następujących terminach: prof. dr hab. Małgorzata Latałowa – 02.11.2019 r., dr hab. Anna Filbrandt-Czaja prof. UMK – 07.11.2019 r., natomiast prof. dr hab. Mirosław Błaszkiwicz – 15.01.2020 r.

Sylwetka Habilitanta

Dr Piotr Kołaczek w 2005 roku ukończył studia biologiczne na Wydziale Biologii i Nauk o Ziemi Uniwersytetu Jagiellońskiego, uzyskując tytuł magistra biologii na podstawie pracy magisterskiej pt.: "Holocenska historia roślinności na podstawie profilu pyłkowego z Krasnego koła Rzeszowa", której promotorem była prof. dr hab. Krystyna Haramata. W 2010 roku Rada Wydziału Biologii i Nauk o Ziemi Uniwersytetu Jagiellońskiego nadała dr. Kołaczekowi stopień doktora nauk biologicznych w zakresie biologii na podstawie obrony rozprawy doktorskiej pt.: "Późnoglacialne i holocenske przemiany szaty roślinnej Doliny Dolnego Sanu oraz Plaskowyżu Tarnogrodzkiego na podstawie analizy pyłkowej" (promotor - prof. dr hab. Krystyna Haramata). Habilitant, bezpośrednio po studiach, był słuchaczem studiów doktoranckich w Środowiskowym Studium Doktoranckim na Wydziale Biologii i Nauk o Ziemi Uniwersytetu Jagiellońskiego. Po obronie pracy doktorskiej do chwili obecnej pracuje na etacie adiunkta na Wydziale Nauk Geograficznych i Geologicznych Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, w Instytucie Geoekologii i Geoinformacji.

Opinie wyrażone w recenzjach

Wszystkie trzy nadesłane recenzje są pozytywne. Oceny merytoryczne głównego osiągnięcia naukowego, przedstawionego jako praca habilitacyjna, kończą się jednoznacznymi wnioskami, iż przedstawiony cykl artykułów spełnia formalne i merytoryczne wymogi stawiane pracom habilitacyjnym, a uzyskane wyniki i ich interpretacja wnoszą oryginalny i istotny wkład w rozwój dyscypliny naukowej uprawianej przez Habilitanta. Wysoką ocenę we wszystkich trzech recenzjach zyskał również dorobek naukowy Habilitanta, Jego praca dydaktyczna jak i osiągnięcia organizacyjne. Na tej podstawie wszyscy Recenzenci postawili końcową, jednoznaczną konkluzję, że wniosek dr. Piotra Kołaczka o nadanie stopnia doktora habilitowanego jest w pełni uzasadniony.

Opinie Recenzentów o osiągnięciu naukowym

Dr Piotr Kołaczek, zgodnie z art. 18a ust. 5 Ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, jako osiągnięcie naukowe będące przedmiotem postępowania habilitacyjnego przedstawił cykl 9 publikacji z lat 2011-2018, pod wspólnym tytułem **„Postglacjalne przemiany szaty roślinnej oraz ekosystemów wodnych i torfowiskowych na wybranych obszarach północnej części Karpat w świetle wielowskaźnikowej analizy paleoekologicznej”**.

Recenzenci stwierdzają, że artykuły naukowe wchodzące w skład cyklu, w kontekście zaproponowanego tytułu, są spójnym tematycznie opracowaniem związanym z wykorzystaniem analiz paleoekologicznych, w tym w sposób szczególny analizy palinologicznej, obejmującej także palinomorfy niepyłkowe do przeprowadzenia wieloaspektowych rekonstrukcji przemian szaty roślinnej oraz ekosystemów wodno-torfowiskowych na terenie północnej części Karpat.

Prof. dr hab. Mirosław Błaszkiwicz w swojej recenzji stwierdził, że przeprowadzone prace badawcze Habilitanta wniosły szereg nowych wartości do przebiegu sukcesji roślinności, w tym szczególnie wiązu na analizowanym obszarze, ze wskazaniem na możliwość występowania glacialnych refugium i kierunków ich postglacialnego rozprzestrzeniania. Bardzo cenne w osiągnięciu naukowym są też wnioski związane z zagadnieniami paleohydrologicznymi oraz określeniem charakteru głównych faz antropopresji. Mocną stroną osiągnięcia jest też cała problematyka związana z konstrukcją modeli wiek-głębokość wraz z dokonaną konfrontacją datowań radiowęglowych i analiz palinologicznych. W opinii Recenzenta na szczególne uznanie zasługuje też dokonana przez dr. Piotra Kołaczka weryfikacja poglądów na temat indykacyjnej wartości grzybów należących do klasy Glomeromycota. Problem ten nie jest ściśle związany z tytułem osiągnięcia, jednak badania wykonano na torfowisku położonym w północnej części Karpat, a ich wyniki mają duże znaczenie w prowadzeniu rekonstrukcji paleośrodowiskowych.

Prof. dr hab. Małgorzata Latalowa podkreśliła w swojej recenzji, że elementem wiążącym opracowania wchodzące w skład osiągnięcia naukowego są rekonstrukcje paleośrodowiskowe dotyczące w szczególności przemian szaty roślinnej i klimatu, u schyłku ostatniego zlodowacenia (późny glacjał) i w holocenie, w północnych Karpatach (Polska i

Ukraina). W opinii Recenzentki do najważniejszych osiągnięć cyklu prac dr. Kołaczka należą:

1. Wykazanie znacznych różnic w tempie holocenijskiej sukcesji zbiorowisk leśnych na nieodległych od siebie terenach Beskidu Sądeckiego, co podkreśla znaczenie lokalnego zróżnicowania roślinności, a w konsekwencji szczególną konieczność badań palinologicznych na obszarach górskich obejmujących różne skale przestrzenne (artykuły A1 i A2 wg załącznika 4).

2. Dostarczenie nowych danych dotyczących postglacialnej historii wiązu (*Ulmus*) na podstawie badań na stanowiskach w zachodniej Ukrainie i Beskidzie Makowskim, które wskazują na duże prawdopodobieństwo obecności glacialnych stanowisk refugialnych przedstawicieli tego rodzaju w północnych Karpatach (artykuły A4 i A6). Prace te wpisują się w aktualną, gorącą debatę naukową na temat lokalizacji refugium flory drzewiastej na terenie Europy w okresie ostatniego zlodowacenia i ich znaczenia dla oceny wpływu uwarunkowań klimatycznych i innych barier biogeograficznych na kierunki i tempo rozprzestrzeniania się poszczególnych taksonów w holocenie, a tym samym kształtowania się różnorodności biologicznej ekosystemów leśnych w skali regionalnej i kontynentalnej.

3. Wykazanie, że grzyby z klasy Glomeromycota wchodzą w symbiozę korzeniową (mikoryza arbuskularna) roślin zasiedlających torfowiska niskie, a więc ich zarodniki pojawiające się w torfach nie muszą być wskaźnikiem erozji, jak dotąd powszechnie sądzono (artykuł A3). Tę tezę Autorzy publikacji potwierdzili eksperymentalnie. Publikacja ta została wyróżniona certyfikatem: *Certificate for Highly Cited Research in Review of Palaeobotany and Palynology, 2016*.

4. Umiejętne wykorzystanie przez dr. P. Kołaczka, we wszystkich kierowanych przez Niego projektach i wynikających z nich publikacjach, szerokiego wachlarza różnych rodzajów analiz szczątków pochodzenia biologicznego (pyłku, szczątków glonów i cyjanobakterii, grzybów, wioślarek, ochotkowatych, ameb skorupkowych, malakofauny, makroszczątków roślinnych i kopalnego DNA bakterii), analiz geochemicznych i zawartości izotopów stabilnych tlenu, azotu i węgla. Równoległe wykorzystanie wyników analiz różnych elementów wskaźnikowych zachowanych w osadach istotnie wzmocniło podstawy interpretacji i wnioskowania w pracach przedstawionych do oceny i stanowi dowód na doskonałą wiedzę Habilitanta w zakresie potencjału poszczególnych metod do rozwiązywania określonych problemów naukowych. Oceniając wysoko całokształt osiągnięcia naukowego przedstawionego jako podstawa w przewodzie habilitacyjnym, równocześnie Prof. Latałowa zwraca uwagę na element dyskusyjny, jakim w Jej ocenie jest wielokrotnie podkreślane przez Habilitanta znaczenie Jego prac (artykuły A2, A5 i A8 wg wykazu w załączniku 4) dla modelowania chronostratygraficznego w profilach z torfowisk. Recenzentka potwierdza, że ten aspekt (podstawa oceny wieku „zdarzeń” zapisanych w osadach) został w ocenianych publikacjach opracowany z dużą pieczołowitością i krytycznie przedyskutowany, dając podstawy do wiarygodnej interpretacji i wnioskowania. Można je więc, postawić jako „case studies” w szeregu wielu innych opracowań, które stanowią wzór krytycznego podejścia do rekonstrukcji wieku zdarzeń paleoekologicznych. Natomiast takie stwierdzenia jak te, że „Wyniki prezentowane w tym artykule (artykuł A5) są uniwersalne dla wielu archiwów paleoekologicznych w różnych częściach świata i pokazują jak istotna jest wysoka rozdzielczość datowań radiowęglowych dla ostatecznego ustalenia chronologii bezwzględnych dla profili osadów” (str. 11/12 Autoreferatu) lub, że „Wyniki badań (artykuł

A8) wskazują, że niska rozdzielczość datowań ^{14}C w podczas badań paleoekologicznych torfowisk wysokich może przyczynić się do błędnej interpretacji zmian hydrologicznych tych torfowisk i ich relacji do globalnych zmian klimatu” (str. 15 Autoreferatu) są raczej truizmem, a z pewnością nie nowym wnioskiem naukowym. Za skrajnie uproszczony Prof. Latałowa uważa też wniosek sformułowany na podstawie wyników opisanych w artykule A9, a ujęty w Autoreferacie na str. 18, że „Analizy palinologiczne torfów z torfowisk wysokich, których warstwy zostały mechanicznie zaburzone, mogą dostarczać wyników interpretowalnych z punktu widzenia rozwoju szaty roślinnej” – nie, takich warstw po prostu nie należy analizować.

Dr hab. Anna Filbrandt-Czaja stwierdza w swojej recenzji, że wyniki badań prezentowane w publikacjach włączonych do osiągnięcia naukowego, stanowią efekt współpracy z naukowcami różnych specjalności. Głównym elementem spajającym publikacje w osiągnięcie habilitacyjne jest wykorzystanie wieloaspektowych badań paleoekologicznych do rekonstrukcji relacji pomiędzy klimatem a wpływem człowieka na ekosystemy wodne, torfowiskowe, leśne i terenów otwartych na obszarze północnej części Karpat. Stanowiska badań położone są na terenie Polski i Ukrainy. Recenzentka stwierdza, że dr Kołaczek trafnie wybrał obszar badań, gdyż publikacje składające się na osiągnięcie habilitacyjne przyczyniają się do wypełnienia luki poznawczej. Dodatkowo obszar Karpat jest istotny dla zrozumienia kierunków postglacjalnej migracji roślin na obszar nizin środkowoeuropejskich. Dr hab. Filbrandt-Czaja podkreśla, że celem prac składających się na osiągnięcie habilitacyjne było odtworzenie zmian zbiorowisk leśnych na wybranych obszarach północnej części Karpat, w czasie ostatnich 13000 lat w oparciu o kompleksową analizę paleoekologiczną i chronologie bezwzględne oraz rozpoznanie wpływu zmian klimatycznych i działalności antropogenicznej na szatę roślinną i rozwój zbiorników akumulacji biogenicznej, jak również analiza potencjalnych błędów związanych z ustaleniem chronologii bezwzględnej bazującej na datowaniu ^{14}C i ich wpływu na interpretację danych paleoekologicznych i zastosowanie analizy palinomorfniepyłkowych w badaniach paleoekologicznych obszarów górskich i podgórskich polskiej i ukraińskiej części Karpat. Recenzentka dodaje także, że prace wchodzące w skład osiągnięcia habilitacyjnego zawierają też metodyczny aspekt wyznaczania chronologii bezwzględnej dla rekonstrukcji paleoekologicznych. Te obserwacje są bardzo interesujące, a uzyskane wyniki badań mogą mieć w przyszłości znaczenie praktyczne w konstruowaniu modeli wiek-głębokość. Podsumowując, w ocenie dr hab. Filbrandt-Czaj wyniki badań stanowiące podstawę osiągnięcia naukowego, wnoszą istotny wkład w rozwój dyscypliny naukowej uprawianej przez Habilitanta i tym samym spełniają ustawową definicję osiągnięcia naukowego.

Pozostałe osiągnięcia naukowe i ich ocena

Oceniając pozostały dorobek naukowy Habilitanta, Recenzenci zgodnie stwierdzają dużą aktywność naukową po uzyskaniu stopnia naukowego doktora.

W ocenie Prof. dr hab. Małgorzaty Latałowej dr Piotr Kołaczek legitymuje się bardzo dobrym dorobkiem naukowym, który powiększa się regularnie i jest publikowany w bardzo cenionych czasopismach naukowych. Poza dziewięćmioma pracami wyodrębnionymi jako „osiągnięcie naukowe” w latach 2011-2018, a więc po doktoracie, był współautorem 28

artykułów opublikowanych w czasopiśmie JCR, 8 artykułów w czasopiśmie z Listy B MNiSW oraz 5 rozdziałów w monografiach naukowych, co daje w sumie 41 publikacji. W dziesięciu z tych prac był pierwszym lub jedynym autorem, a jego udział współautorski w poszczególnych publikacjach waha się od 5% do 80%, z przewagą udziałów wysokich. Łączny IF tych publikacji to 71,192 (JCR) oraz ponad 950 punktów MNiSW₂₀₁₆. Prace te są cytowane przez innych badaczy, o czym świadczy zaktualizowana na dzień 02. 11. 2019 r., całkowita liczba cytowań dr. P. Kołaczka w bazach *Google Scholar* (866) *Web of Science* (652) i *Scopus* (714) oraz *indeks Hirscha* 15 (*Web of Science* i *Scopus*) i 17 (*Google Scholar*).

Zdaniem Recenzentki Habilitant aktywnie promuje wyniki swoich badań i poddaje je pod naukową dyskusję w trakcie konferencji naukowych. Przedstawiał je osobiście w formie referatów podczas 11 konferencji naukowych krajowych i zagranicznych oraz był współautorem dalszych 81 wystąpień konferencyjnych w kraju i za granicą.

Podsumowując Prof. Latałowa dodaje, że pozycja Habilitanta i rola w zespołach autorskich oraz kierowanie projektami NCN i MNiSW dowodzą znacznej samodzielności naukowej, która jest ważnym kryterium wymaganym w przewodzie habilitacyjnym.

Prof. dr hab. Mirosław Błaszczewicz w swojej recenzji stwierdził, że dr Piotr Kołaczek wykazuje się umiejętnościami pozyskiwania środków na prace badawcze. Był kierownikiem 2 projektów badawczych oraz wykonawcą w 12 projektach badawczych finansowanych przez NCN i MNiSW.

Dr hab. Anna Filbrandt-Czaja stwierdza, że Habilitant recenzował 9 artykułów z 8 czasopiśmie naukowych, z czego 6 było indeksowanych w bazie *Web of Science* (Core Collection) oraz recenzował 2 zagraniczne projekty badawcze. Dr P. Kołaczek za działalność naukową został nagrodzony „Stypendium dla wybitnych młodych naukowców” ufundowanym przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego, 3 nagrodami JM Rektora UAM za osiągnięcia naukowe, w tym jedną I stopnia, oraz 3 stypendiami naukowymi ufundowanych przez JM Rektora UAM. Jakkolwiek długoterminowy staż nie jest warunkiem obligatoryjnym w postępowaniu kwalifikacyjnym o nadanie stopnia doktora habilitowanego, brakuje takiego w karierze naukowej dr Kołaczka – dodała Recenzentka. Biorąc pod uwagę wszystkie dostarczone dane, dr hab. Anna Filbrandt-Czaja dotychczasową aktywność naukową dr. P. Kołaczka oceniła bardzo wysoko i stwierdziła, że spełnia wymagania stawiane osobom ubiegającym się o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Ocena działalności dydaktycznej, organizacyjnej i popularyzatorskiej Habilitanta

Recenzenci pozytywnie oceniają także działalność dydaktyczną, organizacyjno-naukową i popularyzatorską dr. Piotra Kołaczka.

Prof. dr hab. Małgorzata Latałowa podkreśla, że dr Piotr Kołaczek jest nauczycielem akademickim realizującym różne formy zajęć dydaktycznych, w tym wykłady. Sprawował opiekę naukową nad dwiema pracami licencjackimi i jedną pracą magisterską. Pełnił też rolę promotora pomocniczego w jednym, zakończonym już przewodzie doktorskim.

Recenzentka dodaje również, że po doktoracie Habilitant zaledwie trzykrotnie brał udział w imprezach popularyzujących naukę, co jest raczej umiarkowanym osiągnięciem. Na podobną ocenę zasługują inne aktywności organizacyjne zarówno na terenie zatrudniającej Go jednostki, jak i w skali organizacji nauki w szerszym wymiarze. Nie należy do żadnej

krajowej organizacji ani towarzystwa naukowego, a na poziomie międzynarodowym wykazuje jedynie członkostwo w organizacji PAGES.

Mimo, że Habilitant nie wykazał w przedstawionych materiałach staży w ośrodkach zagranicznych Prof. Latałowa uważa, że aktywny udział w międzynarodowych konferencjach, specjalistycznych warsztatach i kursie międzynarodowym, a zwłaszcza bardzo liczne publikacje w międzynarodowych zespołach autorskich, wystarczająco dokumentują Jego doświadczenie w pracy naukowej na poziomie międzynarodowym.

Prof. dr hab. Mirosław Błaszkiwicz zauważył, że w ramach działalności dydaktycznej Habilitant prowadził szereg ćwiczeń i wykładów dla studentów Wydziału. Był też promotorem pomocniczym w przewodzie doktorskim dr Katarzyny Marcisz na Wydziale Biologii UAM.

Dr hab. Anna Filbrandt-Czaja zwróciła uwagę, że dr Piotr Kołaczek w ramach działalności dydaktycznej prowadził 19 różnych kursów o charakterze laboratoriów, seminariów, ćwiczeń i ćwiczeń terenowych dla różnych specjalności na kierunku geografia (studia licencjackie i magisterskie), geoinformacja (studia inżynierskie) oraz turystyka i rekreacja (studia licencjackie), a także zajęcia w języku angielskim w ramach programu Erasmus. W trakcie pracy dydaktycznej przygotował samodzielnie 5 piętnastogodzinnych wykładów dla Geografii, specjalność Ekologia miasta (studia licencjackie) i specjalność Monitoring środowiska (studia magisterskie).

W 2014 roku Habilitant pełnił funkcję członka komisji egzaminacyjnej na egzaminie licencjackim na kierunku Geografia spec. Geoekologia. Aktywnie uczestniczył w organizacji życia akademickiego, jako opiekun kierunków geografia specjalność geoekologia i geografia specjalność geoinformacja. W ramach promocji nauki dwukrotnie w latach 2011–2012 współprowadził warsztaty w ramach Poznańskiego Festiwalu Nauki i Sztuki, które dotyczyły oznaczania i roli mikrofosyliów w badaniach paleoekologicznych i paleoklimatycznych.

Dr hab. Anna Filbrandt-Czaja uważa, że osiągnięcia Habilitanta w zakresie dorobku dydaktycznego, organizacyjnego i popularyzatorskiego są znaczące i świadczą o Jego dużym zaangażowaniu w tej działalności.

Wnioski końcowe wynikające z recenzji

W podsumowaniu recenzji prof. dr hab. Małgorzata Latałowa wyraża opinię, że osiągnięcie naukowe oraz pozostały dorobek Pana dr Piotra Kołaczka, stanowią oryginalny, istotny wkład w badania paleobotaniczne czwartorzędu.

Prof. dr hab. Mirosław Błaszkiwicz w podsumowaniu oceny działalności naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej Habilitanta stwierdził, iż jest on dojrzałym naukowcem z bardzo dobrze rozwiniętym warsztatem badawczym.

Konkludując, wszyscy Recenzenci zgodnie stwierdzają, że przedstawione do recenzji osiągnięcie naukowe składające się z cyklu dziewięciu publikacji pod wspólnym tytułem „Postglacjalne przemiany szaty roślinnej oraz ekosystemów wodnych i torfowiskowych na wybranych obszarach północnej części Karpat w świetle wieloskaźnikowej analizy paleoekologicznej”, a także dotychczasowy dorobek naukowy oraz dorobek dydaktyczny, organizacyjny i popularyzatorski dr. Piotra Kołaczka spełniają wymogi formalne i merytoryczne stawiane w postępowaniu habilitacyjnym zgodnie z obowiązującą ustawą.

Recenzenci jednocześnie wnoszą do Rady naukowej dyscypliny nauki o Ziemi i środowisku Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu o dopuszczenie dr. Piotra Kołaczka do dalszych etapów przewodu habilitacyjnego.

Zebranie Komisji Habilitacyjnej

Komisja ds. postępowania habilitacyjnego dr. Piotra Kołaczka zebrała się w pełnym składzie w dniu 17 lutego 2020 r. o godz. 10:00. Miejszem posiedzenia była siedziba Wydziału Nauk Geograficznych i Geologicznych Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.

Zebranie rozpoczął Przewodniczący Komisji – prof. dr hab. Leon Andrzejewski. Powitał i przedstawił członków Komisji oraz podał podstawowe informacje o dotychczasowym przebiegu postępowania habilitacyjnego dr. Piotra Kołaczka. Poinformował członków Komisji, że nie zaistniała uzasadniona konieczność zaproszenia Habilitanta na posiedzenie oraz że Habilitant nie wnioskował o utajnienie głosowania. W kolejnym etapie Przewodniczący poprosił Recenzentów, a następnie pozostałych członków Komisji o wyrażenie opinii o całokształcie dorobku naukowego, organizacyjnego i dydaktycznego Habilitanta. Ponieważ wszyscy członkowie Komisji wcześniej zapoznali się z recenzjami prosił, aby w wypowiedziach skoncentrować się głównie nad kwestiami dyskusyjnymi i polemicznymi oraz elementami oceny nie ujętymi w recenzjach. Po wypowiedziach wszystkich członków Komisji, Przewodniczący zaproponował odbycie ogólnej dyskusji, po wyczerpaniu której nastąpi jawne głosowanie nad projektem uchwały o wystąpieniu do Rady naukowej dyscypliny nauki o Ziemi i środowisku Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu o nadanie dr. Piotrowi Kołaczce stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk o Ziemi, w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauk o Ziemi i środowisku.

Przebieg dyskusji

Jako pierwszy głos zabrał **prof. M. Błaszkiwicz** podtrzymując swoją opinię wyrażoną w recenzji. Stwierdził, iż osiągnięcie naukowe Habilitanta, złożone z dziewięciu współautorskich artykułów opublikowanych w czasopiśmie z list Journal Citation Reports, jest spójnym tematycznie opracowaniem postglacjalnych przemian roślinno-środowiskowych w północnej części Karpat. W większości artykułów wkład merytoryczny Habilitanta jest wiodący i dający się jednoznacznie wyodrębnić. Recenzent podkreślił, iż dr Piotr Kołaczek wykazał się umiejętnością prowadzenia wielowątkowych interpretacji paleośrodowiskowych w oparciu o samodzielnie wykonywane analizy palinologiczne, obejmujące także palinomorfy niepyłkowe. Według prof. M. Błaszkiwicza prace badawcze zaprezentowane w osiągnięciu naukowym wniosły szereg nowych wartości do przebiegu postglacjalnej sukcesji roślinności na obszarze Karpat Północnych, a także rekonstrukcji paleohydrologicznych ekosystemów wodno-torfowiskowych. Pewne zastrzeżenia recenzenta wyrażone w dyskusji związane są ze słabym powiązaniem badanych osadów organiczno-mineralnych z ich pierwotnymi środowiskami sedymentacyjnymi. Prof. Błaszkiwicz również wysoko ocenił pozostałą istotną aktywność naukową dr. Piotra Kołaczka. Zwrócił uwagę na duże zróżnicowanie problematyki

badawczej, co jest związane z otwartością Habilitanta na podejmowanie nowych wyzwań badawczych, a także jego niezwykłą umiejętnością pracy w dużych zespołach interdyscyplinarnych. Recenzent podkreślił bardzo znaczący dorobek publikacyjny dr. Piotra Kołaczka z ponadprzeciętnymi wskaźnikami bibliometrycznymi, co świadczy o Jego dużej rozpoznawalności w międzynarodowym środowisku nauk o Ziemi.

Następnie głos zabrała **Pani Prof. M. Latalowa**, która stwierdziła, że zarówno osiągnięcie naukowe przedstawione przez dr. P. Kołaczka, jak i pozostały dorobek publikacyjny wskazują, że jest On wysokiej klasy specjalistą w swojej dziedzinie. Dorobek ten stanowi ważny, oryginalny wkład do nauki, zwłaszcza w zakresie problematyki dotyczącej postglacjalnych procesów przyrodniczych w obszarach górskich. Podkreśliła też, że Habilitant udowodnił nie tylko umiejętność współpracy w projektach o zróżnicowanej problematyce interdyscyplinarnej, lecz także zdolność do kreowania własnych pomysłów badawczych i efektywnego aplikowania o ośrodki finansowe na ich realizację. Za istotny atut uznała rosnący, zwłaszcza w ostatnich latach, udział Habilitanta w projektach międzynarodowych, obejmujących również prace w odległych regionach geograficznych. Jest to, według Pani Profesor, optymistyczny prognostyk dalszego dynamicznego rozwoju naukowego Habilitanta w konsekwencji stałego poszerzania się pola Jego zainteresowań badawczych. Pani Profesor stwierdziła, iż nie ma wątpliwości, że zarówno „osiągnięcie naukowe”, jak i pozostały dorobek dr. Piotra Kołaczka, stanowią oryginalny, istotny wkład w badania czwartorzędu i uzasadniają nadanie Mu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk o Ziemi i środowisku.

W opinii **dr hab. A. Filbrandt-Czaj** osiągnięcie habilitacyjne dr. P. Kołaczka jest jednoznacznie pozytywne. Osiągnięciem naukowym dr. P. Kołaczka jest tematycznie spójny cykl publikacji zawierających rekonstrukcje paleośrodowiskowe dotyczące schyłku ostatniego zlodowacenia i holocenu w północnych Karpatach (Polska i Ukraina). Dr P. Kołaczek trafnie wybrał obszar badań, gdyż publikacje składające się na osiągnięcie habilitacyjne przyczyniają się do wypełnienia luki poznawczej odnośnie obszaru Karpat. Dodatkowo obszar ten jest istotny dla zrozumienia kierunków postglacjalnej migracji roślin na obszar nizin środkowoeuropejskich. Oceniając wysoko całokształt osiągnięcia naukowego A. Filbrandt-Czaja stwierdza, że wyniki badań stanowiące podstawę osiągnięcia naukowego, wnoszą istotny wkład w rozwój dyscypliny naukowej uprawianej przez Habilitanta.

A. Filbrandt-Czaja stwierdziła, że warta podkreślenia jest rozległa i zróżnicowana problematyka badawcza dodatkowego dorobku naukowego Habilitanta. Świadczy to o otwartości dr. P. Kołaczka na nowe wyzwania badawcze. Posiada On także umiejętność pracy w większych zespołach multidyscyplinarnych zarówno krajowych, jak i międzynarodowych. Dorobek naukowy dr. P. Kołaczka jest imponujący. Habilitant aktywnie uczestniczył w konferencjach naukowych. Na pozytywną ocenę zasługują również umiejętności pozyskiwania środków na prace badawcze.

A. Filbrandt-Czaja uważa, że Habilitant dysponuje dużym doświadczeniem dydaktycznym. Dr P. Kołaczek w ramach działalności dydaktycznej prowadził 19 kursów o różnym charakterze. Był opiekunem roku, promotorem prac dyplomowych i promotorem pomocniczym pracy doktorskiej. Brał udział w imprezach promujących naukę. A. Filbrandt-Czaja utrzymuje, że osiągnięcia Habilitanta w zakresie dorobku dydaktycznego, organizacyjnego i popularyzatorskiego są znaczące.

W dalszej kolejności głos zabrał **dr hab. J. Kukulak**, który stwierdził, że 1., „Osiągnięcie naukowe” Habilitanta ma pełne udokumentowanie wartościowymi merytorycznie publikacjami. Atutem każdej z cyklu prac są oryginalne wyniki poparte zastosowaniem szerokiej metodyki badań. Zwrócił uwagę na interdyscyplinarność prowadzonych badań, wykorzystanie różnych wskaźników ekologicznych w analizach profili torfowisk o wysokiej rozdzielczości, popartych datowaniami radiowęglowymi. W dyskusjach wyników podkreślił krytycyzm naukowy, pokazany szczególnie przy modelach wiek-głębokość i konfrontacji analiz palinologicznych z datowaniami torfu (inwersje dat radiowęglowych). Podkreślił, że wskazany cykl prac stanowi znaczący wkład do nauki w zakresie paleoekologii badanego okresu.

2. Dorobek naukowy Habilitanta określił jako bardzo duży (28 prac w czasopismach JCR, 8 prac w czasopismach z listy B MNiSW, 5 rozdziałów w monografiach w ciągu 8 lat). Publikacje są współautorskie, ale Jego udział w ich przygotowaniu był duży, jakkolwiek monotematyczny. Imponujące są również sumaryczne wskaźniki bibliometryczne publikacji Habilitanta. Podkreślił, że atutem Jego dorobku są też realizowane projekty badawcze, współpraca i publikacje z interdyscyplinarnymi zespołami badawczymi, w tym także międzynarodowymi.

3. Dorobek dydaktyczny i popularyzatorski ocenił również jako pozytywny, ponieważ wynikał z aktywnej pracy dydaktycznej Habilitanta, opieki nad pracami dyplomowymi, udziału w specjalistycznych warsztatach, licznych wystąpieniach na konferencjach krajowych i zagranicznych.

Dr hab. J. Kukulak w podsumowaniu całości dorobku wyraził opinię pozytywną i wnioskował o dopuszczenie dr. P. Kołaczka do dalszych etapów przewodu habilitacyjnego.

Następnie głos zabrała **dr hab. I. Hildebrandt-Radke**, która stwierdziła, że dr Piotr Kołaczek jest specjalistą w zakresie palinologii i paleoekologii czwartorzędu związanym do doktoratu z Uniwersytetem Jagiellońskim, a po doktoracie z Uniwersytetem im. A. Mickiewicza w Poznaniu, z Instytutem Geoekologii i Geoinformacji. Habilitant jest osobą bardzo pracowitą, konsekwentną w realizacji celów badawczych, cechuje go umiejętność organizacji własnych badań naukowych oraz pracy w interdyscyplinarnych zespołach badawczych. Potrafi w sposób bardzo efektywny kierować własną ścieżką rozwoju naukowego. Świadczy o tym przedstawione do oceny osiągnięcie habilitacyjne, jak i pozostała część dorobku naukowego o wysokich wskaźnikach bibliometrycznych. Zarówno w osiągnięciu habilitacyjnym, jak i w dorobku naukowym większość prac dotyczy regionu południowo-wschodniej Polski oraz Ukrainy, szczególnie Karpat Północnych, w których habilitant podejmuje takie problemy jak: zmiany hydrologiczne torfowisk, przemiany roślinne obszarów górskich Polski i Ukrainy, przemiany klimatyczne ww. regionów, rekonstrukcje wpływu społeczności pradziejowych i historycznych na środowisko oraz aktywność pożarowa i jej powiązanie z klimatem i działalnością człowieka. Inne aspekty postępowania habilitacyjnego, dorobek organizacyjny i dydaktyczny również należy ocenić pozytywnie.

Dr hab. Maciej Major stwierdził, że wskazane jako osiągnięcie naukowe dr. Piotra Kołaczka dziewięć recenzowanych publikacji naukowych, które zostały wykonane po otrzymaniu stopnia naukowego doktora i opublikowane w latach 2011-2018, stanowią cykl spójnych publikacji, są ważnym opracowaniem o charakterze metodycznym, poszerzają zasób wiedzy i wnoszą nowe elementy poznawcze z zakresu paleoekologii czwartorzędu. Dotyczą

głównie przemian szaty roślinnej oraz ekosystemów wodnych i torfowiskowych na wybranych obszarach północnej części Karpat. Wskazany cykl publikacji cechuje określona myśl przewodnia i logiczny układ omawianych zagadnień.

Dr hab. Maciej Major dodał, że Habilitant legitymuje się bardzo dobrym dorobkiem naukowym, a Jego wskaźniki bibliometryczne są imponujące. Rola jaką pełnił Kandydat w zespołach autorskich oraz kierowanie projektami badawczymi dowodzą Jego dużej samodzielności naukowej, która jest ważnym kryterium wymaganym w przewodzie habilitacyjnym. Ponadto dr Kołaczek z dużym zaangażowaniem prowadzi zajęcia dydaktyczne dla studentów różnych specjalności na kierunkach: geografia, geoinformacja oraz turystyka i rekreacja na Wydziale Nauk Geograficznych i Geologicznych.

Z informacji zawartej w załączniku 4 wynika, że Habilitant nie należy do żadnej międzynarodowej i krajowej organizacji ani towarzystwa naukowego, a na poziomie międzynarodowym wykazuje jedynie członkostwo w organizacji PAGES. W karierze naukowej dr. Kołaczka brakuje też długoterminowego stażu, ale nie jest to warunkiem obligatoryjnym w postępowaniu kwalifikacyjnym o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Biorąc pod uwagę wszystkie dostarczone dane, dr hab. Maciej Major w pełni popiera i będzie głosował za przyjęciem wniosku dr. Piotra Kołaczka o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego w obszarze nauk przyrodniczych, w dziedzinie nauk o Ziemi, w dyscyplinie geografia.

Prof. dr hab. Leon Andrzejewski w podsumowaniu dyskusji stwierdził, że zgadza się z uwagami zarówno pozytywnymi jak i dyskusyjnymi wyrażonymi przez recenzentów, którzy opracowali rzetelne i merytoryczne opinie o całokształcie dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego Habilitanta. Wysoko ocenił Jego osiągnięcie naukowe wnoszące nowe elementy wiedzy z zakresu paleobotaniki i paleogeografii północnych Karpat z okresu schyłku późnego glacjału i holocenu, szczególnie w aspekcie sukcesji roślinności oraz kierunków i uwarunkowań środowiskowych jej postglacjalnego rozprzestrzeniania się. W kontekście zagadnień paleogeograficznych cenne są wnioski z zakresu interpretacji paleohydrologicznych w tym konstrukcji modeli wiek-głębokość i delimitacji głównych faz antropopresji. Pozostały dorobek naukowy Habilitanta Prof. L. Andrzejewski ocenił jako bogaty różnorodnością zakresu problematyki, który przedostał się do obiegu międzynarodowego czego dowodzą wyróżniające się parametry bibliometryczne. Na podkreślenie zasługuje aktywność naukowa dr P. Kołaczka zarówno na polu krajowym jak i międzynarodowym, udział w konferencjach oraz m.in. zapraszanie Go do recenzowania prac w indeksowanych czasopismach. Potrafi współpracować ze specjalistami z pokrewnych dziedzin co jest gwarancją Jego dalszego rozwoju. Prof. L. Andrzejewski uważa, że Habilitant należy do grona wyróżniających się w skali krajowej młodych, ambitnych badaczy z zakresu nowej dyscypliny nauk o Ziemi i środowisku.

Po zakończeniu dyskusji i braku dalszych głosów Przewodniczący Komisji poddał pod jawne głosowanie uchwałę zawierającą wniosek do Rady naukowej dyscypliny nauki o Ziemi i środowisku Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu o nadanie dr. Piotrowi Kołaczki stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauk o Ziemi i środowisku.

Wynik głosowania: 7 głosów za, 0 głosów przeciw, 0 głosów wstrzymujących się.

Uchwała z uzasadnieniem

Komisja ds. postępowania habilitacyjnego w głosowaniu jawnym, w obecności siedmiu Jej członków uprawnionych do głosowania podjęła uchwałę o wystąpieniu do Rady naukowej dyscypliny nauki o Ziemi i środowisku Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu o nadanie dr. Piotrowi Kołaczkowi stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauk o Ziemi i środowisku.

Uchwała została podjęta na podstawie wyniku głosowania przeprowadzonego zgodnie z przewidzianą procedurą, przy uwzględnieniu wszystkich trzech jednoznacznie pozytywnych recenzji, jak również pozytywnych i dyskusyjnych opinii wyrażonych w dyskusji przez członków Komisji.

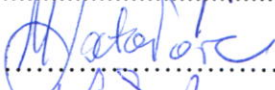
Przedstawione przez Habilitanta osiągnięcie naukowe oraz pozostały dorobek naukowy zgodnie z opiniami wyrażonymi przez członków Komisji poszerzają wiedzę z zakresu paleogeografii, a w szczególności przemian szaty roślinnej oraz ekosystemów wodnych i torfowiskowych na wybranych obszarach północnej części Karpat na podstawie przeprowadzonych analiz paleoekologicznych, a tym samym stanowią istotny wkład w rozwój dyscypliny nauk o Ziemi i środowisku.

Członkowie Komisji, po zapoznaniu się z protokołem i treścią uchwały, złożyli swoje podpisy.

Podpisani:

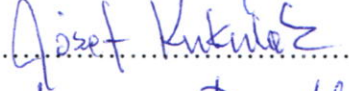
Przewodniczący komisji – prof. dr hab. Leon Andrzejewski .....

Sekretarz komisji – dr hab. Maciej Major, prof. UAM .....

Recenzent – prof. dr hab. Małgorzata Latałowa .....

Recenzent – prof. dr hab. Mirosław Błaszkiwicz .....

Recenzent – dr hab. Anna Filbrandt-Czaja, prof. UMK .....

Członek komisji – dr hab. Józef Kukulak, prof. UP .....

Członek komisji – dr hab. Iwona Hildebrandt-Radke, prof. UAM .....

Poznań, 17 lutego 2020 r.